

KŁOPOTAĆ (5) *vb impf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w kłopotać się).

praes 1 sg kłopocę (4) [zapis: -e]. ◊ 3 sg kłopoce a. kłopocze (4). ◊ praet 3 sg m kłopotał (1). ◊ imp 2 sg kłopoczy (1) MWilkHist, kłopocy (1) BierEz.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Sprawiać zmartwienie, troskę, smutek; adducere in solicitudinem, afferre solicitudinem a. curam, afficere cura et solicitudine, conficere solicitudines, esse alicui solicitudini, excruciare animi, habere aliquem solicitum a. miserrimum molestiis et solicitudinibus, solicitare Cn (5) :

kłopotać kogo (2): Iuż mię dáley nie kłopocy/ Skárząc sie we dnie y w nocy. Iákobych záwždy ſlugi twe/ Obrácał ná potrzeby ſwe BierEz B3v; MWilkHist G3v.

kłopotać co komu (1): Zal sie tego miły Boże iż ten cznotliwy pan Dał sie vwieſcz w takie plotki [...] Acz to barzo ťeb kłopocze mnię wſytko nědznemu RejJóz H5v.

a. *Dręczyć; afflictare Calep* (2) : Afflictio – Drecze vſtawicznié, trapie, kłopoce. *Calep* 40a.

kłopotać kogo (1): Tenže gdy niekiedy od iednego przeciwiennſtwo cirpał odszedł precz, á on ktori^{go} kłopotał rzekł, czemu vciekaſz *BielŻyw* 58.

Synonimy: frasować, smęcić; a. ciężyć, cisnąć, dodziewać, dogarać, dogrzewać, dojeźdzać, dojmować, dokuczać, dolegać, donaglać, dopiekać, dożegać, dręczyć, gabać, gnąbić, gnieść, gryźć, męczyć, nucić, popuszczacać, przenaſładować, przyciskać, przypiekać, przypierać, ruszać, szkodzić, ściskać, uciągać, uciskać, upychać, trapić, trestać.

Formacje współrdzenne: kłopotać się, nakłopotać się, pokłopotać się, skłopotać, ukłopotać, zakłopotać, zakłopotać się.

Cf KŁOPOCĄCY, KŁOPOTANIE, KŁOPOTANY

MM